

MEMORIAL

General Marii Wittek

✓ 2003 - D. Wr. - zakończenie książki
X 2008 - D. Wr. zamiana książki

Opracowanie archiwalne książki
2013. B. Rojce.

++ fot. regional VM

BIERNACKA Jamina
zd. Olszewska

ps. "Jolanta"

(1914 - 1983)

Organizacja
Wojskowa
Kampus
Bezpieczeństwo
stworzone
KG

335A1/WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — BIERNACKA Jemina
2 d. Olszewska
3351/WSK

I/1. Relacja 11 kart

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora —

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację

III/1 – Materiały dotyczące rodziny relatora —

III/2 – Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 – Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III/4 – Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 – inne... —

IV. Korespondencja 9.

V. Nazwiskowe karty informacyjne 5

VI. Fotografie (reprod.) 2ob. 3korn.

J. 3351/WSK

Biernacka Janina z d. Olszewska.

- I/1. - Relacja Janiny Biernackiej sponadrowa pna c6rkie
Jolanty Szymaitkiej, z VII. 2003r. Druk komputerowy
A-4, k. 2, s. 2. Podkrelenia i poprawki odr6cne
E. Zarachuj.
- Relacja Janiny Biernackiej z d. Olszewskiej opracowa-
nie i przekladna pna M. Sulej2 i U. Mintela w r. 2007.
Podane z6d6ta opracowania. Fotografia relatorce
ze po6tlem relacji. Druk komputerowy A-4 k. 2, s. 2.
- Relacja Janiny Biernackiej z d. Olszewskiej opr. pna
M. Sulej2 i U. Mintela z v. 2007. - bez fotografii, z
uzupelnieniami podkreleniami i uwagami E. Zarachuj
Druk komputerowy A-4, k. 2, s. 3.
- Biogram opracowany pna E. Z. i D. Kr. do I tomu
"s66nika VM Kobiet" z poprawkami c6rki relatorce
Jolanty Szymaitkiej - z 23. 09. 03. Druk komputerowy
A-4, k. 2, s. 2.
- Biogram j-4. z uwagami recenzenta B. Chnaowski2
z X. 2003. Druk A-4, k. 2, s. 2 (d6lgowoza kartecke
z uwagami - propozycjami B. Ch.

Relacje córki Jolanty Szymeńskiej

Janina Biernacka z domu Olszewska — *mlodość rodziny* V 2003

Urodziła się 28 sierpnia 1914 r. w Warszawie w wielodzietnej rodzinie, jako córka Jana i Pauliny z d. Dziak. W 1928 r. ukończyła Szkołę Powszechną. W 1929 r. zmarł jej ojciec, który był jedynym żywicielem rodziny. W 1931 r. ukończyła Seminarium Ochroniarskie, a w 1936 r. średnią Szkołę Handlową, pracując jako sekretarka w Kancelarii Adwokackiej mecenasa Nawińskiego do roku 1938 tj. do śmierci mecenasa. Pod koniec 1938 r., po śmierci matki, otrzymała pracę w Wojewódzkiej Organizacji Kół Gospodyń Wiejskich w Wilnie. Pracowała tam do 1 marca 1939 r. [Od wiosny 1940 r. pracowała w Polskim Komitecie Opiekuńczym m. Warszawy, a następnie jako sekretarka w RGO, w Komitecie Obywatelskim m. Warszawy i Zarządzie Miejskim m. Warszawy. W końcu stycznia 1940 r. wstąpiła do Organizacji Wojskowej „Kadra Bezpieczeństwa” (OWKB) pod pseudonimem „Jolanta”. Powierzono jej funkcję łączniczki Komendy Głównej OWKB. Swoje mieszkanie w Warszawie przy ul. Łochowskiej 20 oddała do dyspozycji Organizacji. Przechowywała tam akta Organizacji, a także broń i amunicję. W 1942 r. ukończyła kurs sanitarny w warszawskim Szpitalu Przemienienia Pańskiego, którym dowodził mjr. „Nałęcz”.]

Osobiście organizowała pomoc lekarską dla wielu żołnierzy OWKB i innych rannych w akcjach sabotażowych i dywersyjnych. Pomoc ta wielokrotnie była udzielana w warszawskich szpitalach: Przemienienia Pańskiego na Pradze i Sw. Rocha ^{przy} na ul. Krakowskie Przedmieście (obecnie mieści się tam Biblioteka Uniwersytetu Warszawskiego).

Brała też udział w akcji zasilania w broń i amunicję Getta Warszawskiego, a także dostarczania żywności bojownikom żydowskim. Akcją tą dowodził mjr. Tadeusz Bednarczyk. W grudniu 1942 r. została aresztowana w warszawskim mieszkaniu przy ul. Grochowskiej 277, gdzie czekała na łącznika z oddziałów terenowych. Została osadzona w więzieniu na Pawiaku i ^{karze} torturowana. W styczniu 1943 r. wywieziono ją do obozu na Majdanku. Z inicjatywy RGO i OWKB w czerwcu 1943 r. została uwolniona z obozu. W latach 1943-44 ukończyła Oficerską Szkołę WSKB i otrzymała stopień kaprała podchorążego. W tym czasie brała czynny udział w akcjach sabotażowych i dywersyjnych na lotniskach niemieckich w Podludowie i w Dęblinie, a także zniszczenia niemieckiego transportu kolejowego z amunicją w miejscowości Stawy.

Wybuch Powstania Warszawskiego zastał ją w Śródmieściu. Brała czynny udział w walkach jakie prowadził I Batalion Szturmowy OWKB AK: Śródmieście – Hala Mirowska – Leszno – Stare Miasto. Była ~~pierwszą walczącą kobietą~~, która przeszła kanałami z Placu Krasińskich

do Śródmieścia, po upadku Starego Miasta. W Śródmieściu pełniła służbę w Wydziale Operacyjnym i Personalnym Komendy Głównej OW KB AK.

Ranna na ul. Moniuszki została mianowana na stopień podporucznika. Po kapitulacji Powstania Warszawskiego uciekła z transportu na Dworcu Zachodnim. Ukrywała się i dalej uczestniczyła w akcjach konspiracyjnych w Pruszkowie, Grójcu i Złotokłosie. Pod koniec stycznia 1945 r. powróciła do Warszawy, w lutym 1945 r. podjęła ponownie pracę w Zarządzie Miejskim m. Warszawy, pracowała tam do 30 września 1946 r., skąd została zwolniona za przynależność do AK, zarówno jej, jak i jej męża ppłk Edwarda Biernackiego, ps. "Wilk".

W kwietniu 1945 r. wyszła za mąż i urodziła dwoje dzieci. Pracę podjęła dopiero w 1954 r. w Centralnym Ośrodku Badań i Rozwoju Budownictwa Wiejskiego w Warszawie, gdzie pracowała nieprzerwanie do stycznia 1975 r. Ostatnio na stanowisku kier. Działu Finansowego. Należała do ZBOWiD. Zmarła 14 sierpnia 1983 r. i jest pochowana w Warszawie na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach, kwatery B-29.

W czasie Powstania Warszawskiego została odznaczona Srebrnym Krzyżem Orderu Virtuti Militari. Odznaczenie to zostało zweryfikowane w grudniu 1965 r. W 1945 r. odznaczona przez MON Krzyżem Walecznych, zweryfikowanym w 1966 r. jak również Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Partyzanckim, Medalem „Za Warszawę 1939-1945”.

Źródła:

Relacje córki Jolanty Szymańskiej z d. Biernackiej 2003 r.

Przystępi M. Sulej i W. Misztel 11.02. 1754 (WSK-412/07)
582

MS/147

Janina

KB

1947

Janina BIERNACKA z d. OLSZEWSKA - 45 I

Urodziła się 28 sierpnia 1914 r. w Warszawie jako córka Jana i Pauliny z d. Dziak.

W 1928 r. ukończyła szkołę powszechną, a w 1931 r. Seminarium Ochroniarskie. W 1929 r. zmarł ojciec, który był jedynym żywicielem rodziny. Od 1 października 1931 r. do 1 lipca 1933 r. pracowała jako sekretarka Seminarium Ochroniarskiego. Następnie, do 1 stycznia 1936 r. pracowała jako sekretarka kancelarii adwokackiej. Jednocześnie uczyła się w Szkole Handlowej, którą ukończyła w 1936 r. W latach 1938-1939 pracowała na półkoloniach letnich. W listopadzie 1938 r., po śmierci matki, otrzymała posadę sekretarki Wojewódzkiej Organizacji Kół Gospodyń Wiejskich w Wilnie. Pracowała tam do 1 marca 1939 r.

Od 1 maja 1940 r. pracowała początkowo społecznie w Polskim Komitecie Opiekuńczym m. Warszawy w Dziale Opieki nad Dziećmi. Następnie pracowała zarobkowo jako sekretarka-kasjerka w RGO, Komitecie Obywatelskim m. Warszawy i Zarządzie Miejskim m. Warszawy.

W końcu stycznia 1940 r. wstąpiła do Organizacji Wojskowej (następnie Organizacja Wojskowa Korpus Bezpieczeństwa). Używała ps. Jolanta. Pełniła funkcję łączniczki i kolporterki prasy. Swoje mieszkanie na Pradze przy ul. Łochowskiej 20 oddała do dyspozycji organizacji. Przechowywała tam akta organizacji, a na strychu domu urządzonego był schowek na broń i amunicję. W 1942 r. ukończyła Kurs Sanitarny w Szpitalu Przemienienia Pańskiego. W dniu 5 grudnia 1942 r. została aresztowana w mieszkaniu Aleksandry Biernackiej przy ul. Grochowskiej 277, gdzie czekała na łącznika z prasą konspiracyjną. Została osadzona na Pawiaku. Stamtąd w dniu 16 stycznia 1943 r.

wywieziona w transporcie na Majdanek, gdzie więziona była do 22 czerwca 1943 r. Wyszła stamtąd przy pomocy RGO i AK. W latach 1943-1944 ukończyła Oficerską Szkołę WKSB i otrzymała stopień kaprała podchorążego.

Wybuch Powstania zastał ją w Śródmieściu. Przeszła cały szlak bojowy I Batalionu Szturmowego Korpusu Bezpieczeństwa: Śródmieście – Hala Mirowska – Leszno – Stare Miasto – Śródmieście. W Śródmieściu, już po zakończeniu walk, pracowała w Wydziale Operacyjnym i Personalnym KG Korpusu Bezpieczeństwa. Została mianowana na stopień podporucznika cz. wojny. Po kapitulacji uciekła z transportu na Dworcu Zachodnim. Ukrywała się i dalej uczestniczyła w konspiracji w Pruszkowie, Grójcu i Złotokłosiu. Pod koniec stycznia 1945 r. wróciła do Warszawy. W dniu 1 lutego 1945 r. podjęła ponownie pracę w Zarządzie Miejskim m. Warszawy i pracowała tam do 30 września 1946 r. Odeszła z tej pracy na własną prośbę. W 1945 r. wyszła za mąż. Po zwolnieniu z pracy w 1946 r. prowadziła dom i wychowywała dwoje dzieci. Mieszkali przy ul. Sady Żoliborskie 7. Od 24 sierpnia 1951 r. do 15 grudnia 1951 r. pracowała jako referentka Działu Zatrudnienia Warszawskich Zakładów Przemysłu Odzieżowego, a następnie, do 31 grudnia 1974 r. w Centralnym Ośrodku Badań Rozwoju Budownictwa Rolniczego w Warszawie, ostatnio na stanowisku kierownika Działu Finansowego. Od 1 stycznia 1975 r. przebywała na emeryturze.

Należała do ZBoWiD.

Zmarła 14 sierpnia 1983 r.

W czasie Powstania została odznaczona Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari. Odznaczenie to zostało pozytywnie zweryfikowane w grudniu 1965 r. przez Główną Komisję ds. Weryfikacji Odznaczeń przy ZG ZKRPIBWP. *niemożliwe z ZBoWiD*

Była także odznaczona w 1945 r. przez MON Krzyżem Walecznych (zweryfikowanym w 1966 r.), Złotym Krzyżem Zasługi (przez KRN), Krzyżem Partyzanckim oraz Medalem „Za Warszawę 1939-1945” w 1946 r.

Źródła:

17P14k
A ZG ZKRPIBWP, sygn. W-18960.

DW UdsKiOR, Wykaz Kapituły VM III RP, s. 76, poz. 582.

DW UdsKiOR, Wykaz KW zwer. 1960-1995, s. 31, poz. 524

Przyjacieli M. Sulej i W. Mistel 11. dz. 1954 / WSK-412/07 /
147
"inne" KB

KB

582

Janina BIERNACKA z d. OLSZEWSKA „Jolanta (1914-1993) - ms II

Urodziła się 28 sierpnia 1914 r. w Warszawie jako córka Jana i Pauliny z d. Dziak. ^{Olsonkiel}
W 1928 r. ukończyła szkołę powszechną, a w 1931 r. Seminarium Ochroniarskie. W 1929 r. zmarł ojciec, który był jedynym żywicielem rodziny. ^{Przez 2 lata} Od 1 października 1931 r. do 1 lipca 1933 r. pracowała jako sekretarka Seminarium Ochroniarskiego. Następnie, do 1 stycznia 1936 r. pracowała jako sekretarka kancelarii adwokackiej. Jednocześnie uczyła się w Szkole Handlowej, którą ukończyła w 1936 r. W latach 1938-1939 pracowała na półkoloniach letnich. W listopadzie 1938 r., po śmierci matki, otrzymała posadę sekretarki Wojewódzkiej Organizacji Kół Gospodyń Wiejskich w Wilnie. Pracowała tam do 1 marca 1939 r.

Od 1 maja 1940 r. pracowała początkowo społecznie w Polskim Komitecie Opiekuńczym m. Warszawy w Dziale Opieki nad Dziećmi. Następnie pracowała zarobkowo jako sekretarka-kasjerka w RGO, Komitecie Obywatelskim m. Warszawy i Zarządzie Miejskim m. Warszawy.

W końcu stycznia 1940 r. wstąpiła do Organizacji Wojskowej (następnie Organizacja Wojskowa Korpus Bezpieczeństwa). Używała ps. Jolanta. Pełniła funkcję łączniczki i kolporterki prasy. Swoje mieszkanie na Pradze przy ul. Łochowskiej 20 oddała do dyspozycji organizacji. Przechowywała tam akta organizacji, a na strychu domu urządzony był schowek na broń i amunicję. W 1942 r. ukończyła Kurs Sanitarny w Szpitalu Przemienienia Pańskiego. W dniu 5 grudnia 1942 r. została aresztowana w mieszkaniu Aleksandry Biernackiej przy ul. Grochowskiej 277, gdzie czekała na łącznika z prasą konspiracyjną. Została osadzona na Pawiaku. Stamtąd w dniu 16 stycznia 1943 r. wywieziona w transporcie na Majdanek, gdzie więziona była do 22 czerwca 1943 r. Wyszła stamtąd przy pomocy RGO i AK. W latach 1943-1944 ukończyła Oficerską Szkołę WKS B i otrzymała stopień kaprała podchorążego.

Wybuch Powstania zastał ją w Śródmieściu. Przeszła cały szlak bojowy I Batalionu Szturmowego Korpusu Bezpieczeństwa: Śródmieście – Hala Mirowska – Leszno – Stare Miasto – Śródmieście. W Śródmieściu, już po zakończeniu walk, pracowała w Wydziale Operacyjnym i Personalnym KG Korpusu Bezpieczeństwa. Została mianowana na stopień podporucznika cz. wojny. Po kapitulacji uciekła z transportu na Dworcu Zachodnim. Ukrywała się i dalej uczestniczyła w konspiracji w Pruszkowie, Grójcu i Złotokłosiu. Pod koniec stycznia 1945 r. wróciła do Warszawy. W dniu 1 lutego 1945 r. podjęła ponownie pracę w Zarządzie Miejskim m. Warszawy i pracowała tam do 30 września 1946 r. Odeszła z tej pracy na własną prośbę. W 1945 r. wyszła za mąż. Po zwolnieniu z pracy w 1946 r.

prowadziła dom i wychowywała dwoje dzieci. Mieszkali przy ul. Sady Żoliborskie 7. Od 24 sierpnia 1951 r. do 15 grudnia 1951 r. pracowała jako referentka Działu Zatrudnienia Warszawskich Zakładów Przemysłu Odzieżowego, a następnie, do 31 grudnia 1974 r. w Centralnym Ośrodku Badań Rozwoju Budownictwa Rolniczego w Warszawie, ostatnio na stanowisku kierownika Działu Finansowego. Od 1 stycznia 1975 r. przebywała na emeryturze. Należała do ZBoWiD.

Zmarła 14 sierpnia 1983 r.

W czasie Powstania została odznaczona Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari. Odznaczenie to zostało pozytywnie zweryfikowane w grudniu 1965 r. przez Główną Komisję ds. Weryfikacji Odznaczeń przy ZG ZKRPiBWP.

Była także odznaczona w 1945 r. przez MON Krzyżem Walecznych (zweryfikowanym w 1966 r.), Złotym Krzyżem Zasługi (przez KRN), Krzyżem Partyzanckim oraz Medalem „Za Warszawę 1939-1945” w 1946 r.

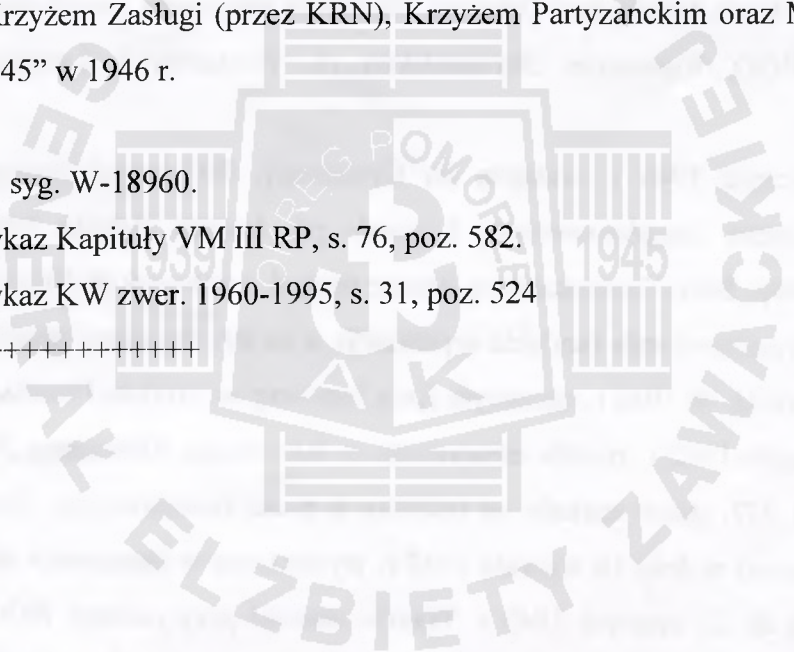
Źródła:

A ZG ZKRPiBWP, sygn. W-18960.

DW UdsKiOR, Wykaz Kapituły VM III RP, s. 76, poz. 582.

DW UdsKiOR, Wykaz KW zwer. 1960-1995, s. 31, poz. 524

+++++

wywieziona w transporcie na Majdanek, gdzie więziona była do 22 czerwca 1943 r. Wyszła stamtąd przy pomocy RGO i AK. W latach 1943-1944 ukończyła Oficerską Szkołę WKSB i otrzymała stopień kaprała podchorążego.

Wybuch Powstania zastał ją w Śródmieściu. Przeszła cały szlak bojowy I Batalionu Szturmowego Korpusu Bezpieczeństwa: Śródmieście – Hala Mirowska – Leszno – Stare Miasto – Śródmieście. W Śródmieściu, już po zakończeniu walk, pracowała w Wydziale Operacyjnym i Personalnym KG Korpusu Bezpieczeństwa. Została mianowana na stopień podporucznika cz. wojny. Po kapitulacji uciekła z transportu na Dworcu Zachodnim. Ukrywała się i dalej uczestniczyła w konspiracji w Pruszkowie, Grójcu i Złotokłosiu. Pod koniec stycznia 1945 r. wróciła do Warszawy. W dniu 1 lutego 1945 r. podjęła ponownie pracę w Zarządzie Miejskim m. Warszawy i pracowała tam do 30 września 1946 r. Odeszła z tej pracy na własną prośbę. W 1945 r. wyszła za mąż. Po zwolnieniu z pracy w 1946 r. prowadziła dom i wychowywała dwoje dzieci. Mieszkali przy ul. Sady Żoliborskie 7. Od 24 sierpnia 1951 r. do 15 grudnia 1951 r. pracowała jako referentka Działu Zatrudnienia Warszawskich Zakładów Przemysłu Odzieżowego, a następnie, do 31 grudnia 1974 r. w Centralnym Ośrodku Badań Rozwoju Budownictwa Rolniczego w Warszawie, ostatnio na stanowisku kierownika Działu Finansowego. Od 1 stycznia 1975 r. przebywała na emeryturze.

Należała do ZBoWiD.

Zmarła 14 sierpnia 1983 r.

W czasie Powstania została odznaczona Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari. Odznaczenie to zostało pozytywnie zweryfikowane w grudniu 1965 r. przez Główną Komisję Weryfikacyjną Odznaczeń przy ZG ZBoWiD.

Była także odznaczona w 1945 r. przez MON Krzyżem Walecznych (zweryfikowanym w 1966 r.), Złotym Krzyżem Zasługi (przez KRN), Krzyżem Partyzanckim oraz Medalem „Za Warszawę 1939-1945” w 1946 r.

Źródła:

BIERNACKA z d. OLSZEWSKA Janina

AZKRPiBWP, W-18960; - DW UdsKiOR, WI Nr 8 GKWO ZG ZBoWiD z 31.12.1965 r.

Przyjacieli M. Sulej i W. Misztel 11.02.1954/WSK-412/07/

KB

147
"jane" KB

582

Janina BIERNACKA z d. OLSZEWSKA

„Jolanta (1914-1983) - m s II

Urodziła się 28 sierpnia 1914 r. w Warszawie jako córka Jana i Pauliny z d. Dziak. ^{Alzenkiel}
W 1928 r. ukończyła szkołę powszechną, a w 1931 r. Seminarium Ochroniarskie. W 1929 r. zmarł ojciec, który był jedynym żywicielem rodziny. Od 1 października 1931 r. do 1 lipca 1933 r. pracowała jako sekretarka Seminarium Ochroniarskiego. Następnie, do 1 stycznia 1936 r. pracowała jako sekretarka kancelarii adwokackiej. Jednocześnie uczyła się w Szkole Handlowej, którą ukończyła w 1936 r. W latach 1938-1939 pracowała na półkoloniach letnich. W listopadzie 1938 r., po śmierci matki, otrzymała posadę sekretarki Wojewódzkiej Organizacji Kół Gospodyń Wiejskich w Wilnie. Pracowała tam do 1 marca 1939 r.

Od 1 maja 1940 r. pracowała początkowo społecznie w Polskim Komitecie Opiekuńczym m. Warszawy w Dziale Opieki nad Dziećmi. Następnie pracowała zarobkowo jako sekretarkasjerka w RGO, Komitecie Obywatelskim m. Warszawy i Zarządzie Miejskim m. Warszawy.

W końcu stycznia 1940 r. wstąpiła do Organizacji Wojskowej (następnie Organizacja Wojskowa Korpus Bezpieczeństwa). Używała ps. Jolanta. Pełniła funkcję łączniczki i kolporterki prasy. Swoje mieszkanie na Pradze przy ul. Łochowskiej 20 oddała do dyspozycji organizacji. Przechowywała tam akta organizacji, a na strychu domu urządzony był schowek na broń i amunicję. W 1942 r. ukończyła Kurs Sanitarny w Szpitalu Przemienienia Pańskiego. W dniu 5 grudnia 1942 r. została aresztowana w mieszkaniu Aleksandry Biernackiej przy ul. Grochowskiej 277, gdzie czekała na łącznika z prasą konspiracyjną. Została osadzona na Pawiaku. Stamtąd w dniu 16 stycznia 1943 r. wywieziona w transporcie na Majdanek, gdzie więziona była do 22 czerwca 1943 r. Wyszła stamtąd przy pomocy RGO i AK. W latach 1943-1944 ukończyła Oficerską Szkołę WKS B i otrzymała stopień kaprala podchorążego.

Wybuch Powstania zastał ją w Śródmieściu. Przeszła cały szlak bojowy I Batalionu Szturmowego Korpusu Bezpieczeństwa: Śródmieście – Hala Mirowska – Leszno – Stare Miasto – Śródmieście. W Śródmieściu, już po zakończeniu walk, pracowała w Wydziale Operacyjnym i Personalnym KG Korpusu Bezpieczeństwa. Została mianowana na stopień podporucznika cz. wojny. Po kapitulacji uciekła z transportu na Dworcu Zachodnim. Ukrywała się i dalej uczestniczyła w konspiracji w Pruszkowie, Grójcu i Złotokłosisiu. Pod koniec stycznia 1945 r. wróciła do Warszawy. W dniu 1 lutego 1945 r. podjęła ponownie pracę w Zarządzie Miejskim m. Warszawy i pracowała tam do 30 września 1946 r. Odeszła z tej pracy na własną prośbę. W 1945 r. wyszła za mąż. Po zwolnieniu z pracy w 1946 r.

prowadziła dom i wychowywała dwoje dzieci. Mieszkali przy ul. Sady Żoliborskie 7. Od 24 sierpnia 1951 r. do 15 grudnia 1951 r. pracowała jako referentka Działu Zatrudnienia Warszawskich Zakładów Przemysłu Odzieżowego, a następnie, do 31 grudnia 1974 r. w Centralnym Ośrodku Badań Rozwoju Budownictwa Rolniczego w Warszawie, ostatnio na stanowisku kierownika Działu Finansowego. Od 1 stycznia 1975 r. przebywała na emeryturze. Należała do ZBoWiD.

Zmarła 14 sierpnia 1983 r.

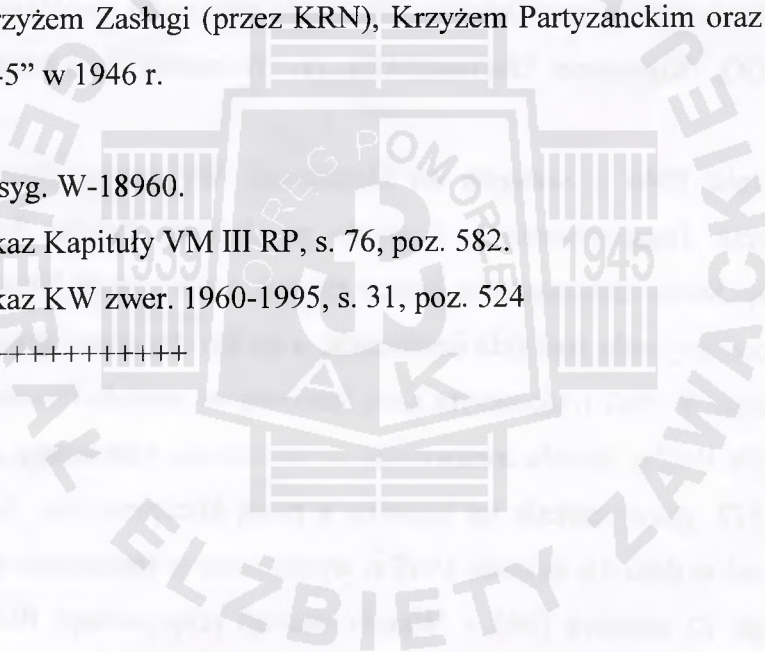
W czasie Powstania została odznaczona Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari. Odznaczenie to zostało pozytywnie zweryfikowane w grudniu 1965 r. przez Główną Komisję ds. Weryfikacji Odznaczeń przy ZG ZKRPIBWP.

Była także odznaczona w 1945 r. przez MON Krzyżem Walecznych (zweryfikowanym w 1966 r.), Złotym Krzyżem Zasługi (przez KRN), Krzyżem Partyzanckim oraz Medalem „Za Warszawę 1939-1945” w 1946 r.

Źródła:

A ZG ZKRPIBWP, sygn. W-18960.
DW UdsKiOR, Wykaz Kapituły VM III RP, s. 76, poz. 582.
DW UdsKiOR, Wykaz KW zwer. 1960-1995, s. 31, poz. 524

+++++

Kopieca S263
In ksz. dz. zdj. ci

Biogram oprac. przez E2 i D. W. dr
I tom "Kobiety w 1939 roku" 2. z. p. przewk. J. Identyfik. Szymenskiej

KB

BIERNACKA z d. OLSZEWSKA Janina (1914-1983)

nr. 23-09-03

Janina Olszewska urodziła się 28 sierpnia 1914 r. w Warszawie jako 12 dziecko pracownika kolejowego Jana i Pauliny z d. Dziak. W 1928 r. ukończyła szkołę powszechną i rozpoczęła naukę w Seminarium Ochroniarskim. W 1929 r. osierocił rodzinę ojciec, główny jej żywiciel. Mimo to Janina ukończyła w 1931 seminarium i do lipca 1933 była zatrudniona w tejże szkole jako sekretarka. Następnie, kończąc jednocześnie dodatkowo w 1936 r. Szkołę Handlową, pracowała jako sekretarka Kancelarii Adwokackiej mecenasa Nawińskiego, aż do 1938 r., do jego śmierci. W tymże 1938 r. zmarła matka Janiny, a ona otrzymała w Wilnie posadę sekretarki Wojewódzkiej Organizacji Kół Gospodyń Wiejskich. Pracowała tam do 1 marca 1939 r., po czym wróciła do Warszawy

Po walkach wrześniowych 1939 r. Janina znalazła pracę w Polskim Komitecie Opiekuńczym, w Dziale Opieki nad Dziećmi, a później pracowała jako sekretarka w RGO, w Komitecie Obywatelskim i Zarządzie Miejskim m. Warszawy. W końcu stycznia 1940 r. weszła do konspiracji, wstępując do Organizacji Wojskowej Korpus Bezpieczeństwa (która również nosiła nazwę „Kadra Bezpieczeństwa” - OW KB, a w końcu OW KB AK). Przyjęła ps. Jolanta. Powierzono jej funkcję łączniczki Komendy Głównej OW KB i kolporterki prasy. Swoje mieszkanie na Pradze przy ul. Łochowskiej 20 oddała do dyspozycji organizacji. Przechowywała tam akta organizacji, a także broń i amunicję. W 1942 r. ukończyła kurs sanitarny w warszawskim Szpitalu Przemienienia Pańskiego. Organizowała odtąd pomoc lekarską dla wielu żołnierzy OW KB ^{AK} i innych rannych w akcjach sabotażowych i dywersyjnych. Brała też udział w akcji dostarczania broni i amunicji do getta warszawskiego, dokąd dostarczała również żywność.

W dniu 5 grudnia 1942 r. Janina Olszewska została aresztowana w mieszkaniu Aleksandry Biernackiej przy ul. Grochowskiej 277, lokalu organizacyjnym OW KB. Czekala tam z prasą konspiracyjną na łącznika oddziałów terenowych. Została osadzona na Pawiaku i poddana torturom. Stąd w dniu 16 stycznia 1943 r. została wywieziona na Majdanek, gdzie była więziona do 22 czerwca t.r. Wyszła stamtąd dzięki pomocy RGO i AK. W latach 1943-1944 ukończyła Oficerską Szkołę Służby Bezpieczeństwa (WSKB) ^{OWKBAK} W tym czasie brała czynny udział w akcjach sabotażowych i dywersyjnych na lotniskach niemieckich w Podludowie i w Dęblinie, a także zniszczenia niemieckiego transportu kolejowego z amunicją w miejscowości Stawy.

Wybuch Powstania Warszawskiego zastał Janinę w Śródmieściu. Przebyła cały szlak bojowy I Batalionu Szturmowego Korpusu Bezpieczeństwa: Śródmieście – Hala Mirowska –

Leszno – Stare Miasto - Śródmieście. Przeszła kanałami z Pl. Krasieńskich do Śródmieścia. Była ranna na ul. Moniuszki. *W Śródmieściu, w czasie walk* Po zakończeniu walk *pełniła* dalej służbę w Wydziale *miejscowe* Operacyjnym i Personalnym Komendy Głównej OW KB AK.

W czasie Powstania została odznaczona Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego VIRTUTI MILITARI. Odznaczenie to zostało zweryfikowane w grudniu 1965 r. przez Główną Komisję ds. Weryfikacji Odznaczeń przy ZG ZBoWiD. Mianowana na stopień podporucznika, była także odznaczona w 1945 r. Krzyżem Walecznych (zweryfikowanym w 1966 r.), Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Partyzanckim oraz Medalem „Za Warszawę 1939-1945” (1946 r.).

Po kapitulacji Powstania Warszawskiego Janina uciekła z transportu na Dworcu Zachodnim. Ukrywała się i dalej uczestniczyła w konspiracji w Pruszkowie, Grójcu i Złotokłosiu. Pod koniec stycznia 1945 r. wróciła do Warszawy i w tymże roku wyszła za mąż za Edwarda Biernackiego. W lutym 1945 podjęła ponownie pracę urzędniczą w Zarządzie Miejskim m. Warszawy. Została zwolniona z pracy 30 września 1946 r. w związku z przynależnością jej i jej męża do AK. Pracę zawodową podjęła ponownie w 1954 r. w Centralnym Ośrodku Badań Rozwoju Budownictwa Rolniczego w Warszawie, gdzie pracowała nieprzerwanie do stycznia 1975 r., ostatnio na stanowisku kierownika Działu Finansowego. Należała do ZBoWiD od *1947r*. Zmarła 14 sierpnia 1983 r. Pochowana w Warszawie na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach, kwatery B-29.

Mąż Janiny Olszewskiej Edward Biernacki, z zawodu *inżynier elektryk, był z-cę* oficer zawodowy w stopniu *elektronikiem* ppłk, zmarł *1986*. Miała dwoje dzieci. Syn *Marek* który z zawodu jest mieszka z *1 p. b. Ok*

trojgiem dzieci pod Warszawą. Córka Jolanta *zameżna* Szymańska, z zawodu *ekranamiśta* mieszka z *synem* *Brwinie* w Warszawie. *Siostra brata, Aleksandra Brwinie zopmim OW KB awrotowane w Warszawie zajęta w DŚwizim*

APAK, T: 3351/WSK (*Wskazywanie imienia* tamże rel. rodziny z lipca 2003 r.); A ZG ZKRPIBWP, sygn. W-18960; DW UdsKiOR, WI Nr 8 GKWO ZG ZBoWiD z 31.12.1965 r.; - Wesołowski, Order VM... i PRL Kaw. VM... - brak *Sj. Pałek nr 2 S 285-286*

Biogram oprac. przez E2 i D.K. do I tomu „Słownik
VII kobiet” z uwagami recenzenta B. Chmurnskiego

BIERNACKA z d. OLSZEWSKA Janina (1914-1983)

Janina Olszewska urodziła się 28 sierpnia 1914 r. w Warszawie jako 12 dziecko pracownika kolejowego Jana i Pauliny z d. Dziak. W 1928 r. ukończyła szkołę powszechną i rozpoczęła naukę w Seminarium Ochroniarskim. W 1929 r. osierocił rodzinę ojciec, główny jej żywiciel. Mimo to Janina ukończyła w 1931 seminarium i do lipca 1933 była zatrudniona w tejże szkole jako sekretarka. Następnie, kończąc jednocześnie dodatkowo w 1936 r. Szkołę Handlową, pracowała jako sekretarka Kancelarii Adwokackiej mecenasa Nawińskiego, aż do 1938 r., do jego śmierci. W tymże 1938 r. zmarła matka Janiny, a ona otrzymała w Wilnie posadę sekretarki Wojewódzkiej Organizacji Kół Gospodyń Wiejskich. Pracowała tam do 1 marca 1939 r., po czym wróciła do Warszawy

Po walkach wrześniowych 1939 r. Janina znalazła pracę w Polskim Komitecie Opiekuńczym, w Dziale Opieki nad Dziećmi, a później pracowała jako sekretarka w RGO, w Komitecie Obywatelskim i Zarządzie Miejskim m. Warszawy. W końcu stycznia 1940 r. weszła do konspiracji, wstępując do Organizacji Wojskowej Korpus Bezpieczeństwa (która również nosiła nazwę „Kadra Bezpieczeństwa” - OW KB, a w końcu OW KB AK). Przyjęła ps. Jolanta. Powierzono jej funkcję łączniczki Komendy Głównej OW KB i kolporterki prasy. Swoje mieszkanie na Pradze przy ul. Łochowskiej 20 oddała do dyspozycji organizacji. Przechowywała tam akta organizacji, a także broń i amunicję. W 1942 r. ukończyła kurs sanitarny w warszawskim Szpitalu Przemienienia Pańskiego. Organizowała odtąd pomoc lekarską dla wielu żołnierzy OW KB i innych rannych w akcjach sabotażowych i dywersyjnych. Brała też udział w akcji dostarczania broni i amunicji do getta warszawskiego, dokąd dostarczała również żywność.

W dniu 5 grudnia 1942 r. Janina Olszewska została aresztowana w mieszkaniu Aleksandry Biernackiej przy ul. Grochowskiej 277, lokalu organizacyjnym OW KB. Czekala tam z prasą konspiracyjną na łącznika oddziałów terenowych. Została osadzona na Pawiaku i poddana torturom. Stąd w dniu 16 stycznia 1943 r. została wywieziona na Majdanek, gdzie była więziona do 22 czerwca t.r. Wyszła stamtąd dzięki pomocy RGO i AK. W latach 1943-1944 ukończyła Oficerską Szkołę Służby Bezpieczeństwa (WSKB). W tym czasie brała czynny udział w akcjach sabotażowych i dywersyjnych na lotniskach niemieckich w Podludowie i w Dęblinie, a także zniszczenia niemieckiego transportu kolejowego z amunicją w miejscowości Stawy.

Wybuch Powstania Warszawskiego zastał Janinę w Śródmieściu. Przebyła cały szlak bojowy I Batalionu Szturmowego Korpusu Bezpieczeństwa: Śródmieście – Hala Mirowska –

Leszno – Stare Miasto - Śródmieście. Przeszła kanałami z Pl. Krasińskich do Śródmieścia. Była ranna na ul. Moniuszki. Po zakończeniu walk pełniła dalej służbę w Wydziale Operacyjnym i Personalnym Komendy Głównej OW KB AK. *cyg WSKB* ✓

W czasie Powstania została odznaczona Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego VIRTUTI MILITARI. Odznaczenie to zostało zweryfikowane w grudniu 1965 r. przez Główną Komisję ds. Weryfikacji Odznaczeń przy ZG ZBoWiD. Mianowana na stopień podporucznika, była także odznaczona w 1945 r. Krzyżem Walecznych (zweryfikowanym w 1966 r.), Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Partyzanckim oraz Medalem „Za Warszawę 1939-1945” (1946 r.).

Po kapitulacji Powstania Warszawskiego Janina uciekła z transportu na Dworcu Zachodnim. Ukrywała się i dalej uczestniczyła w konspiracji w Pruszkowie, Grójcu i Złotokłosiu. Pod koniec stycznia 1945 r. wróciła do Warszawy i w tymże roku wyszła za mąż za Edwarda Biernackiego. W lutym 1945 podjęła ponownie pracę urzędniczą w Zarządzie Miejskim m. Warszawy. Została zwolniona z pracy 30 września 1946 r. w związku z przynależnością jej i jej męża do AK. Pracę zawodową podjęła ponownie w 1954 r. w Centralnym Ośrodku Badań Rozwoju Budownictwa Rolniczego w Warszawie, gdzie pracowała nieprzerwanie do stycznia 1975 r., ostatnio na stanowisku kierownika Działu Finansowego. Należała do ZBoWiD od Zmarła 14 sierpnia 1983 r. Pochowana w Warszawie na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach, kwatera B-29.

Mąż Janiny Olszewskiej Edward Biernacki, z zawodu oficer zawodowy w stopniu ppłk, zmarł..... Miała dwoje dzieci. Syn, który z zawodu jest mieszka z trojgiem dzieci pod Warszawą. Córka Jolanta zamężna Szymańska, z zawodu, mieszka z córką? w Warszawie.

APAK, T: 3351/WSK (tamże rel. rodziny z lipca 2003 r.); A ZG ZKRPIBWP, syg. W-18960; DW UdsKiOR, WI Nr 8 GKWO ZG ZBoWiD z 31.12.1965 r.; - Wesołowski, *Order VM..* i *PRL Kaw. VM..* - brak

cytat MS

Biernacka Janina.

-s. 1 – 2 – dodać w nawiasie: kadra Wojskowego Korpusu Bezpieczeństwa Armii Krajowej w znacznym stopniu pochodziła z Korpusu Bezpieczeństwa (Organizacji Wojskowej Kadra Bezpieczeństwa, potem Korpusu Bezpieczeństwa).

Nie używano natomiast całej nazwy OWKBAK a jedynie samą – OWKB,

- drobne uwagi stylistyczne,

- s. 2 – w miarę możliwości uzupełnić dane osobowe.

*uwagi B CM
X 03*

J. 3351/WSK

Biernacka Janina z d. Olszewska

II. Materiały uzupełniające relację.

- Dodatek D. Przystaw do relacji rodzinny (Biernacka) z VIII. 2003. Rękopis - 2 kartki (małe i ugięte) napisane z jednej strony.

Burmacka - drabik D Przymora do relacji rodzinnej
VIII 03

Urodziła się 28 sierpnia 1914 r. w Warszawie w uro-
dzajnej rodzinie jako córka Jana i Pauliny z d.
Dziak. Wychowana na tradycjach patriotycznych
potwierdziła to całym swoim późniejszym życiem.
Niestety, wczesnie straciła ojca (1929 r.), który był
głównym żywicielem rodziny. Jednakże w tych trudnych
warunkach starała się zdobyć wykształcenie zawodowe,
dające możliwości pracy. Toteż ukończyła Seminarium
Ochotnicze (1931 r.), Średnią Szkołę Handlową (1936 r.),
pracując jednocześnie jako sekretarka w kancelarii adwo-
kackiej adw. Nawinskiego (do r. 1938). Po śmierci matki
(1938 r.) wyjechała pracować do wojewódzkiej organizacji
Kół Gospodyń Wiejskich w Wilnie (do marca 1939 r.). Powró-
ciła jednak do Warszawy, z którą już do śmierci się
związała. Po walkach wrześniowych 1939 r. znalazła
pracę w Polskim Komitecie Opiekunicy m. Warszawy,
a później jako sekretarka w RGO i w Zarządzie
Miejskim m. Warszawy.

zweryfikowanym w grudniu 1965 r. Inne odznaczenia
to: Krzyż Walecznych, Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż
Partyzancki, Medal „Za Warszawę 1939-1945”

J. 3351/WSK
Biernacka Janina z d. Olszewska

IV. Korespondencja:

- Trzy (3) listy Danuty Pręstasz do prof. E. Zareckiej
15. vi. 2003 - Rekopis - A-4 zbriony na pół k. 1. s. 1.
29. vii. 2003. - " - A-4, k. 1. s. 1 (kserokopia)
8. viii. 2003. - " - A-5 k. 1. s. 2.
- Dwa (2) listy E. Z. do Jolanty Szymajskiej.
- 19. viii. 2003 A-5 k. 1. s. 1.
- 26. viii. 2003 A-5 k. 1. s. 1.
- Dwa listy (2) Jolanty Szymajskiej do Fundacji
rekopis A-5, k. 1. s. 1. (kserokopia) - 6. 08. 2003
- " - " - s. 2. z 12. 09. 2003.
- Notatka z rozmowy telefonicznej D. Kroup z Jolantą
Szymajską z dn. 2. ix. 2003.
Druk, A-5, k. 1. s. 1.
- Notatka z nieczynnej rozmowy telefonicznej
E. Zareckiej z J. Szymajską z 3. x. 2003r.
(mała odległość napisana karteczką).

D Pomyślom

Warszawa, 15 VI 2003.

Kochana Pani Profesor,
Kochana Elżbieto,

Użytkowałam wczoraj (sobota)
i dzisiaj (niedziela) dozwolnić
się do Ciebie, względnie do
Ani Rojewskiej - do domu, ale
wszystko na prośbę. Ciebie nie
zastawałam w domu (?), a u
Ani - posta odpowiedziała, że
rozmowa nie może być roz-
licowana. Dlatego proszę.

Po licznych telefonach i odsy-
łaniu mnie do kolejnych
rozmówców z org. KB - proszę
sobie wyobrazić odczuwała się

do mnie córka p. Biernackiej -
p. Jolanta Szymanska, która mieszka
właśnie przy ul. Saady Goblowskiej 7
m 12 (01-772 Warszawa); ~~12~~
wraca z urlopu 30 czerwca i prosiła
by na koniec tego miesiąca przy-
stąpił jej ten skrócony biogram,
który otrzymałam od p. Doroty Kroup.
Wszystko to ja uszyję i Proszę
tylko, by zdecydowała Pani Profesor
uwzględnić te terminy w swojej
pracy. Ona z pewnością będzie
potrzebowała około tygodnia na
opracowanie biogramu matki.
Cieszę się, że mogłam pomóc,
a czy z biogramem będzie Pani
Profesor zadowolona? - to się
 okaże.

Preprassam za moje pismo.

Pięknie się letniom
i ciałujsz rze
Danuta

Warszawa, 29 lipca 2003 r.

b. Pomyślen

Wielce szanowna Pani Profesor,
Kochana Elżunia,

Nareszcie otrzymałam - po kilku telefonach -
biogram p. Biernackiej. Było mi doryć ciężko
„wyciągnąć” go od rokiny. Rodzina powinna
być zainteresowana tym, ale początkowo była
raczej niechętna. Dopiero pod koniec atmosfera
się poprawiła. Pozwoliłam sobie doklecić wstawki
na początku i pod koniec - drugą. Moje wstawki
nie zmieniają meritum sprawy, tylko może
trochę wcześniej napisany tekst. Można by było
wężej ~~o~~ poprawić, ale mi warto „nawrócić się”
rokinie.

✓ — córka ma jeszcze przysłać fotografii swojej
matki, proszę aby na adres Fundacji.

Żale znosisz te upały. Ja bardzo źle.
Kochaj trochę o siebie - Elżunia, bo Twoje życie
i zdrowie są na waga złota.

Serduszkami wielkimi przesyłam
i ucałowanie Twoich rąk

Dariusia

D. Przytycki

Warszawa, 8 VIII. 2003 r.
p. 420/03 B251

Pani Prof. Pulk. Elżbieta Zawacka
Kochona Elżbieta

Stosownie do Twojej prośby starałam się o uzupełnienie danych do biografii p. Boczar i p. Biernackiej, a więc:

P. Boczar;

- Ojciec jej był nauczycielem akademickim, i po śmierci żony nie ożenił się, zajęty wychowaniem córki (jedynaczki);
- Matka zmarła przy urodzeniu córki;
- Zaolwiga Z. Boczar dzieci nie miała;
- " " po raz drugi za mąż nie wychodziła, rozwiezioną nie była.

P. Biernacka

- Urodziła się w wielodzietnej rodzinie (jako 12-te dziecko w rodzinie), ojciec był pracownikiem kolejowym
- P. Biernacka miała dwoje dzieci i syna mieszka pod Warszawą przyjął działalność rzemieślniczą ojca, ale obecnie pożyczył pracę od siostry tę rolę w innym przedsiębiorstwie.

pozdrawiam Cię! /

Ma troje dzieci.

- Córka p. Biernackiej - Jolanta -
ma 1 dziecko. Nazywa się Jolanta
Szymon'ska

- KB → KADRA BEZPIECZEŃSTWA.

- Mąż p. Biernackiej nie żyje od
kilku lat był pułkownikiem,
ps. "WILK".

Worientowałam się, że poza osobami
na tych kartach występującymi,
innych wybitnych osób nie było,
ale rodzina przesilenista patriotyczna.

Piękne ułtomy
i malowania ręk.

Danuta Prystasz

P.S.

Wiem, że córka p. Biernackiej - tak
jak ja prosłam - wysłała na adres
Archiwum fotografię swojej matki.

Życzę zdrowia i wytrwania w tej
ciężkiej pracy.

Dan.

W. 435/03

Toruń 26 VIII 2003 r.

10 m w
teczka VII
Biewerke

Pani Jolanta Szymańska
ul. Sady Żoliborskie 7 m. 12
01-772 Warszawa

Szanowna Pani,

W ślad za poprzednim listem, przesyłam Pani gotową biografię Pani Matki Janiny Olszewskiej z d. Biernackiej, którą postanowiłam dać Pani z ^{prośbą} ^o ^{sprostowanie} niejasności i dokonanie kilku ^{komercyjnie} uzupełnień. Proszę o szybką odpowiedź.

Jeszcze raz dziękuję za wszelką pomoc. ^W ^{marce} ^{fundacji} ^{prostituiantek} ^{bydy} ^{wdzięcznie} ^{za} ^{możliwą} ^{szybką} ^{odpowiedź} - ^{przygotowaną} ^{do} ^{domku} ^z ^{basenem} ⁱ ^{dużo} ^{piwnic}

Z wyrazami szacunku

ET

zast. biogr. Biewerke

W. 416/03

Toruń 19 VIII 2003 r.

lo. nr
teczke
VM Biermecke

L. dz. 3723/EZ

Kopie

Pani Jolanta Szymańska
ul. Sady Żoliborskie 7 m. 12
01-772 Warszawa

Szanowna Droga Pani,

Dziękuję za piękną fotografię Pani Matki. Relację o Jej działalności otrzymałam od p. Danuty Przystasz. Relacja ta, dostosowana do schematu przyjętego dla wszystkich biografii, umieszczona zostanie w I tomie przygotowywanego Słownika Kobiet odznaczonych Orderem Wojennym Virtuti Militari, który ukaże się w druku na przełomie 2003/2004 r.

z serdecznymi pozdrowieniami
Elżbieta Zawacka

7. Preris wazhu - sayu wazhu

p. 471 / Wma 12.09.03 b.mr
03

Srawarone Fani!

Bandus premaroram, ie nauwore
popmeshi i urupetuienic u tali
sposob, ale me miatan dostepu
do trawputere i me magtam pre-
pisee' newej' wersji. Nie bedze uure
u lreafu do hui'ee wres'me,
po pramawre adence, me, cy tnebe
bedze penere eos' urupetuiic' lub
mypas'mie'.

2 mynenomi Sre aulu

Jelante Sypmar'ie

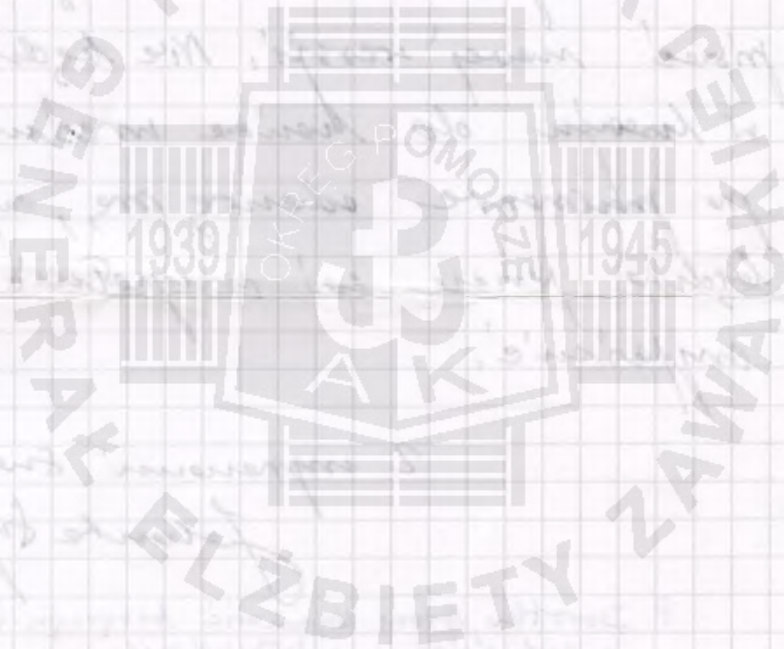
P. Doretho, proou mymimic' biyrafu (pawowca pmer
me karte p'osthuq, padryho li de za up,
27

(wete)

wete

noty

Abelisaudre Brerueche była siostrą
mojego Ojca. Należała do OWKB,
Jaki jak i pozostałe nadreństwo
ojca. Została aresztowana w W-urze,
przewieziona do Odrogocin'a i tam
zmarła.

Leska Prinsuela

p. 416/03

h. m. v.

Wamrose 6.08.03

Szauernu Fani!

Przesyłam zdjęcie mojej Maury
Jaininy Przemysłowej z d. Olszowej,
litowej biogreem plastatan
ze pośrednictwem p. Przystawo.
Bardzo proszę o przedstawienie
mi, czy dane materiały
będą publikowane w wersji me
zainicjowanej.

Proszę również o wiadomość, kiedy
ulwie mi przygotowane przez
Fanię korekty.

Z pozdrowieniami
Jolanta Szymon'ska

01-772 Wamrose
ul. Sady Zelik. 7m 12

p. 435/03

b. m. r.
teczka
VM Biernackie

Notatka z rozmowy telefonicznej:

Data: 2 IX 2003 r.

Rozmówcy: Jolanta Szymańska z W-wy, Dorota Kromp

Treść rozmowy:

Pani Jolanta Szymańska jest córką odznaczonej VM Janiny Biernackiej z d. Olszewskiej.

Otrzymała pismo od Pani Profesor (z dnia 26 sierpnia br.) z prośbą o uwagi i uzupełnienia.

Prześle drobne uzupełnienia, ale do całości biografii nie ma zastrzeżeń. W sprawie uzupełnień

skonsultuje się jeszcze z rodziną. Zadzwoń do Pani Profesor 9 września br. Pani Szymańska (z od Biernackiej)

prawdopodobnie 15 września br. wyjedzie za granicę i nie będzie jej do 1 października br.

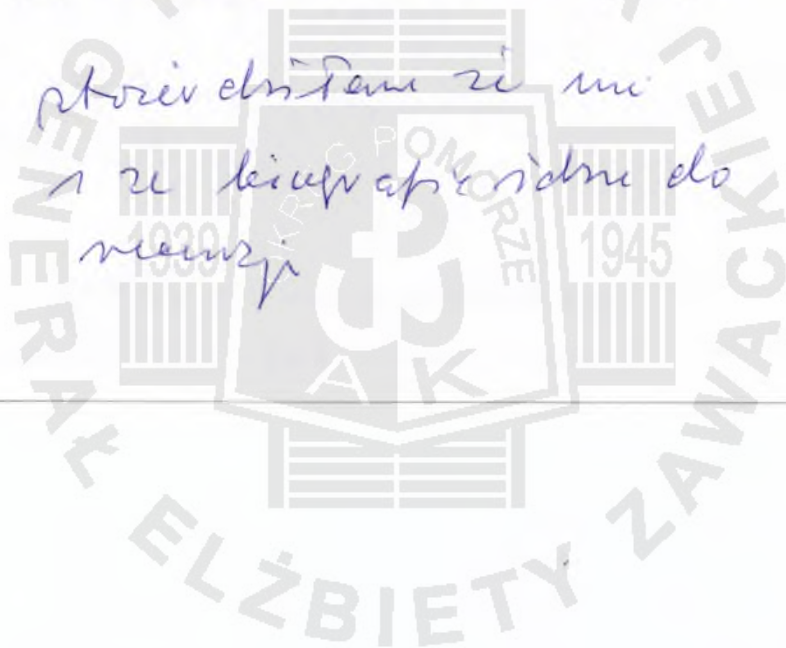
FUNDACJA
VM
Bierwacki *Mae*
p. Edward Bierwacki
for with 1945
ojciec Symon'glij
in formach
O Bierwacki VM

verte
notable 2, mecy nery
was may tel 2 Symon'glij 3/8 03

Verte

Szymaiska pyta się o to,
czy zostały jakieś rzeczy
w redakcyjnym biurze

które chciałyby się mi
i w biurze przednie do
niezyski

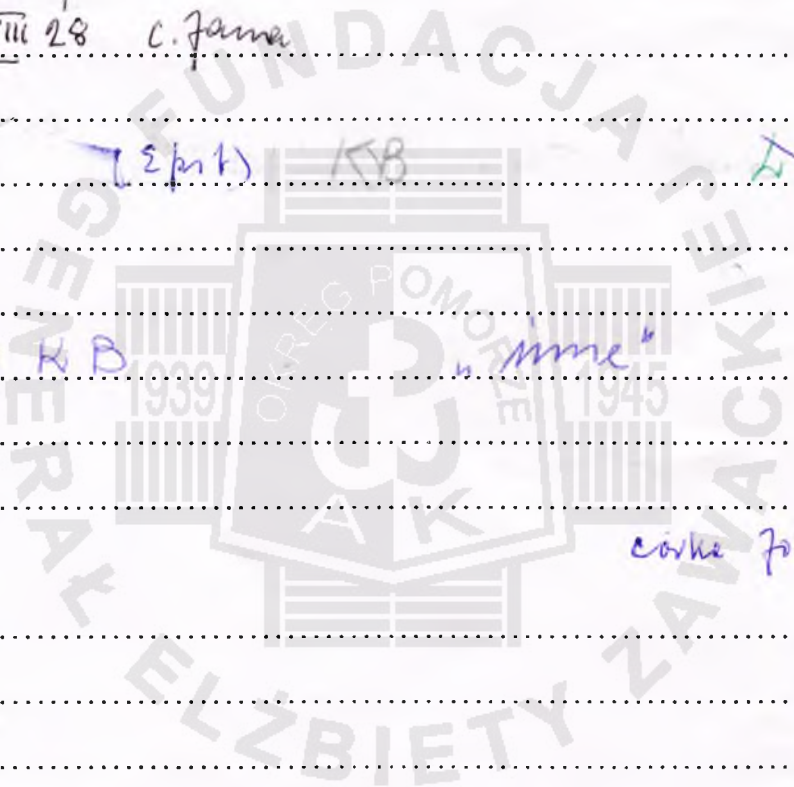
T. 335A/wok inne

MS/147

- 1. N Biernacka II ⁵⁸² z d. Obrowska (5)
- 2. I., ps. Janina Janina?
- 3. ur. 1914 VIII 28 c. Janna
- 4. st.
- 5. Org. PSZ [2 pkt] KB ~~AKP~~ ~~UP~~
- 6. przydz. OW KB "inne"
- 7. funkcje córka Jolanta Symonowa z d. Piorkowska adres Sosny 2016 7m 12 01-7-72-1110
- 8. nr
9. źr. Prot 26 1

Dok 52 Smlej

My karty 31
b.k. 4356
25 x 65

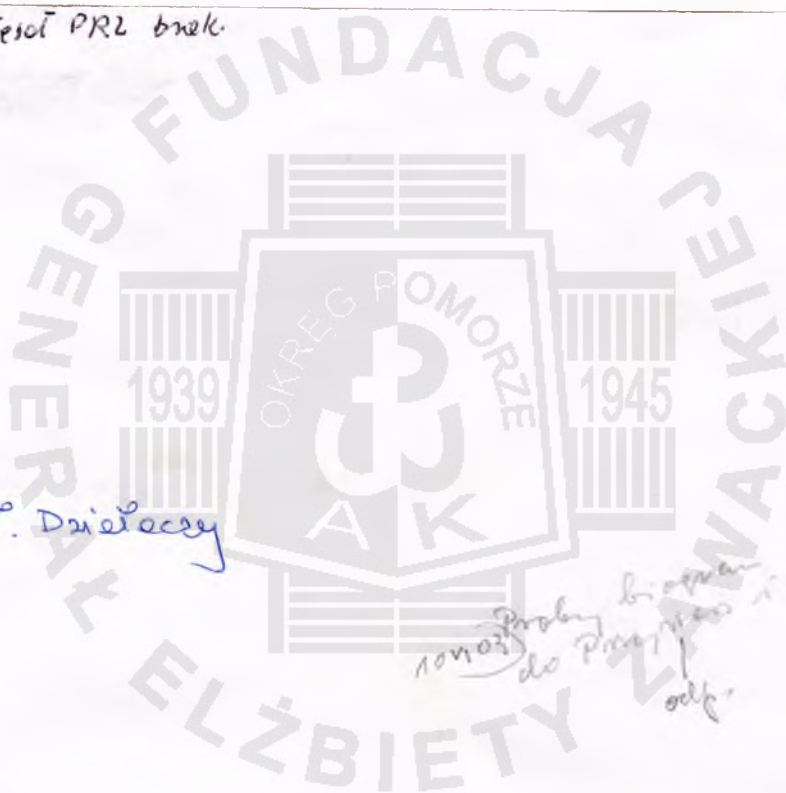

Avh. 18.VII 2003.

1. Hesl. brek, Hesl. PRZ brek.

- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.

11. knoak w St. Dzieleccy

Proby biogram
do Pracy
odp.
Woj (ZKaw)

20 M. Suley

i

T. 3351/WSK
BIERNACKA Jolima
2 d. Olszewska
ps. Jolanta
(28. VIII. 1914 - 14. VIII. 1983)

Organizacja
Wojskowa
Kadra
Bezpieczeństwa

AK

W 1940r. wstąpiła do OW KB. Była łączniczką. Uważała, że jej mianowanie było biedobójstwem. Organizacja. 1942r. ukończyła kurs sanitariuszki w Warszawie. Była pniehnienniczką. Uczestniczyła w akcji rozładowania i broni i amunicji w Getcie Warszawskim. 1942 - Paryż, 1943 - Madryt. 1943 - 1944 Oficerska Szkoła US KB. Udział w powst. Warsz. Razem. Awans na stopień podporucznika. Odznaczenia. Podziwiana na Powstanie.

B. Rojfel 2013.

i

OLSZEWSKA Jolima - Biernacka

- pracownik Petrometu (pracowała w Petromecie już przed wojną)
- psycholog w Powstaniu Wydzielonowce Petrometu

Zbyszewska "Ministerstwo polskiej biedy"
Wzwe 1983. s. 99, 214
D.k. 03

1	Nazwisko	Drak inform. Nr karty 31 Pietnacka
2	Imię	Jamima @ Janna
3	Data urodz./śmierci	28.08.1914
4	Stopień wykształcenia	
5	Organizacja	P. S. I.
6	Przebieg choroby	
7	Funkcja	
8	Nr Karty	
9	Uwagi	protokoł 1

figurę na linii
 protokoł 25265
 protokoł 4358
 ca. 11, wykone protok. pod Warszawą
 nr 582
 M. Zmieszniński - Władysław Jędrzejko

i UM KB

OLSZEWSKA Jamima
 Biewecke?

wpisane do
 indeksu w
 komputerze

zob. Służba Półek ..., cz. 2, s. 285-286

D.kw. I 04.

VIII

Biswonek

D Pomytasz pise 9 VII 02:

Do biografii Biswonek, zbrod ni brat jej kuzie
pik Biswonek. Uchom na ten biograf
pik Biswonek' odrotvet si do epim klen
Kawaleri VIII, u kstymu mistem? o tym
zely mi obcipai biografii strotem i
domym o ueryftek

T.3351/WSK

Org. Wojsk
Korpus
Bezpiecz.

BIERNACKA Janina

2 d. Dłuszeńska
ps. „Molanta”

VI. Fotografie

1. 20y. legitym. powiększone, (b.d.)
reprod., (12,7 x 8,8) szt. 1

2 śwt. 2013 r.

1. WSK
Teleski osobowe
2. T. 3351/WSK
3. reper. 12,7 x 8,8
- 4.
5. BIERNACKA Jarina
2 d. Olszewska
ps "Jolanta"
6. N.N.
- 7.
8. uwagi: opis na odwrocie
fotogr.

Jarina Biernacka
2 d. Olszewska
ps "Jolanta"

BIERNACKA *Jemima*

